

گزارش یک مورد متأسناز سرطان اپی تلیال تخمدان

به سرویکس

دکتر زهره یوسفی^۱، دکتر امیرحسین جعفریان^۲، دکتر لیلا موسوی سرشت^۳،
دکتر نوشین باباپور^۴، دکتر لعیا شیرینزاده^{۳*}، دکتر آزاده شوروی^۴

۱. استاد گروه زنان و مامایی، فلوشیپ انکولوژی زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
۲. دانشیار گروه پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
۳. رزیدنت فلوشیپ انکولوژی زنان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.
۴. رزیدنت زنان و مامایی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۱۱/۰۱ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۲/۱۰

خلاصه

مقدمه: سرطان تخمدان، یکی از بد خیمی های شایع زنان می باشد و اکثر بیماران به دنبال بروز علائم گوارشی مراجعه می کنند. انتشار این سرطان اغلب در حفره پریتوئن صورت می گیرد، اما به صورت نادر متأسناز به سرویکس نیز گزارش شده است. در این مطالعه یک مورد متأسناز سرطان اپی تلیال تخمدان به سرویکس گزارش شد.

معرفی بیمار: خانم ۵۸ ساله با سابقه ۳ نوبت زایمان طبیعی با شکایت خونریزی به دنبال تماس جنسی به درمانگاه انکولوژی دانشگاه علوم پزشکی مشهد در سال ۱۳۹۵ مراجعه کرد. به دلیل نمای غیرطبیعی سرویکس در معاینه و سپس تأیید آن با نمونه برداری کولپوسکوپی با تشخیص سرطان سرویکس در مراحل اولیه (A) تصمیم به جراحی رادیکال شد، اما در لایپراتومی به دلیل وسعت درگیری داخل شکمی مشابه سرطان تخمدان و عدم امکان جراحی، فقط انجام بیوپسی از امتنوم مقدور بود. پاسخ آسیب شناسی نمونه فوق آدنوکارسینوم پاپیلاری سروز تخمدان بود. در بررسی مجدد نمونه آسیب شناسی سرویکس، متأسناز سرطان تخمدان به سرویکس تأیید شد، لذا با تشخیص سرطان تخمدان مرحله پیشرفته، شیمی درمانی (تاکسول-کربوپلاتین) و سپس جراحی مرحله بندی سرطان تخمدان انجام شد و بیمار تحت پیگیری دوره ای سرطان تخمدان قرار گرفت. متأسفانه در مدت کمتر از ۶ ماه با عود سرطان تخمدان در شکم و لگن مراجعه کرد و فعلًا تحت شیمی درمانی است.

نتیجه گیری: در سرطان تخمدان وقوع متأسناز به سرویکس در زمان تشخیص و حتی در مرحله پیشرفته بیماری غیر معمول است. خونریزی بعد از تماس جنسی به عنوان اولین علامت سرطان تخمدان، یافته نادری است، لذا در بیماران با سرطان سرویکس احتمال متأسنازیک بودن ضایعه از ساختمنهای مجاور را نیز باید در نظر داشت.

کلمات کلیدی: آدنوکارسینوم پاپیلاری سروز تخمدان، جراحی مرحله بندی سرطان تخمدان، سرطان سرویکس، شیمی درمانی، متأسناز

* نویسنده مسئول مکاتبات: دکتر لعیا شیرینزاده؛ دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی مشهد، مشهد، ایران. تلفن: ۰۵۱-۳۸۰۱۲۴۷۷؛ پست الکترونیک: ShirinzadehL941@mums.ac.ir

مقدمه

سرطان تخدمان، دومین سرطان شایع زنان و بهطور کلی به عنوان یکی از علل اصلی مرگ ناشی از بدخیمی‌های زنان شناخته شده است. گسترش این بدخیمی حدود ۸۵٪ موارد به حفره صفاقی و متاستازهای داخل شکمی و بهندرت با انتشار خونی است. متاستاز دهانه رحم در سرطان تخدمان، واقعه غیر معمول و نادر در جریان پیشرفت سرطان تخدمان است. تشخیص در این مرحله ممکن است بین متخصص انکولوژی زنان و متخصص آسیب‌شناسی چالش ایجاد کند (۱، ۲). بیشترین بدخیمی که به سرویکس انتشار می‌یابد، آندومتر می‌باشد که غدد آندوسرویکال را با یا بدون درگیری استرومما از طریق انتشار مستقیم درگیر می‌کند. سایر تومورهای دستگاه تناسلی که به سرویکس متاستاز می‌دهند به ترتیب شامل: تخدمان، واژن و لوله‌های فالوب می‌باشند. بیشتر تومورهایی که سرویکس را چه به صورت مستقیم و چه از طریق انتشار لنفی عروقی درگیر می‌کنند، باعث درگیری استرومای عمقی نیز خواهد شد (۳). این امر ممکن است در گسترش تومور به بافت‌های اطراف مؤثر باشد. در مطالعه رونت و همکاران (۲۰۰۸) بر روی ۱۷۱ مورد سرطان تخدمان در مرحله ۳ بیماری، متاستاز به سرویکس در ۹ مورد (۵٪) شناسایی شد (۴). به نظر می‌رسد محتمل‌ترین راه انتشار تومور اولیه تخدمان به سرویکس از طریق لوله‌های فالوب و کانال آندومتریال باشد. در برخی موارد، انتشار مستقیم تومور به سرویکس از طریق کولدوساک نیز گزارش شده است (۵). تومور اولیه سرویکس از نوع سروز بسیار نادر بوده، ولی بهطور ناشایع گزارش شده است. دو مورد گزارش از درگیری سرویکس در سرطان موسینوس آپاندیس با CK20 مثبت و CK7 منفی گزارش شده است که وجود اپی‌تیلوم روده‌ای تأیید کننده منشأ اولیه آپاندیس بود (۶). در مطالعه نا و همکاران (۲۰۱۰)، متاستاز سرطان ابی‌تیلال تخدمان به واژن گزارش شد (۷). هم‌چنین متاستاز سرطان اپی‌تیلال تخدمان به سرویکس توسط مالپیکا و همکار (۲۰۱۱) گزارش شده است که ظاهر ابتدایی آن، تشخیص سرطان سرویکس بود که بعد از بررسی متاستاز، سرطان اپی‌تیلال تخدمان به سرویکس

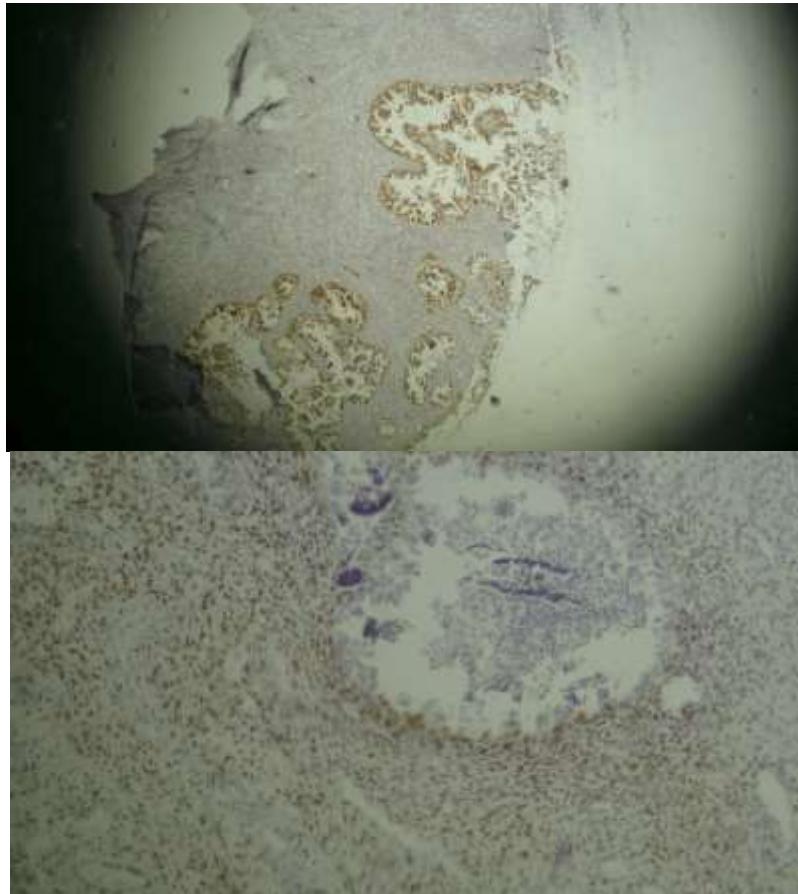
تأیید شد (۸). در این مطالعه یک مورد متاستاز سرطان اپی‌تیلال تخدمان به سرویکس گزارش می‌شود.

معرفی بیمار

خانم ۵۸ ساله با سابقه ۳ نوبت زایمان طبیعی، با شکایت خونریزی بهدنبال تماس جنسی در سال ۱۳۹۵ به درمانگاه انکولوژی دانشگاه علوم پزشکی مشهد مراجعه کرد. بهدلیل نمای غیرطبیعی سرویکس در معاینه، توصیه به کولپوسکوپی شد. گزارش پاتولوژی حاصل از کولپوسکوپی در نمونه بافتی اگزوسرویکس، کارسینوم افیلتراتیو منطبق با سرطان سلول سنگفرشی با سلول‌های بزرگ بدون کراتینین و در نمونه اندوسرویکس بافت نرمال اندوسرویکال گزارش شد. بهدنبال معاینه بالینی و با تشخیص Stage II A سرطان سرویکس، بیمار تحت عمل جراحی قرار گرفت که در حین جراحی، چسبندگی شدید روده‌ها به صورت تومورال وجود داشت و همچنین ضایعات منتشر متاستاتیک در حفره پریتوئن همراه با کیک امنtom و درگیری تومورال سیگموئید مشهود بود، لذا با تشخیص Stage 4 سرطان تخدمان، جراحی امکان‌پذیر نبود و تنها بیوپسی از امنtom گرفته شد. پاسخ آسیب‌شناسی بر اساس مطالعه ایمنوهیستوشیمی، متاستاتیک پاپیلاری آدنوکارسینوما با منشأ تخدمان گزارش شد (تصویر ۱، ۲). اندازه‌گیری تومور مارکر CA-125=۱۷۳ میلی‌گرم بر متر مربع بدن و کربوپلاتین بر اساس فرمول کالورت برای بیمار تجویز شد. پس از ۶ دوره شیمی درمانی با توجه به کاهش سطح تومور مارکر و معیارهای قابل قبول برای جراحی در تصاویر سی‌تی اسکن، عمل مرحله‌بندی سرطان تخدمان برای بیمار انجام شد که بهطور کامل و مطلوب قابل انجام بود. بررسی نمونه‌های جراحی دوم، متاستاتیک سروز آدنوکارسینومای سرویکس بود که با ایمنوهیستوشیمی برای WT1 و ER (گیرنده استروژن و ویلمز پروتئین تومور) نیز تأیید شد که تشخیص نهایی پاپیلاری سروز آدنوکارسینومای تخدمان در مرحله سه بیماری بود. بعد

نگه دارنده است. این گزارش مورد با کسب اجازه و موافقت بیمار انجام شده است.

از عمل بیمار تحت پیگیری دوره‌ای سرطان تخدمان قرار گرفت. متأسفانه کمتر از ۶ ماه، بیمار با انتشار سرطان به شکم و لگن مراجعه کرد که فعلاً تحت شیمی درمانی

تصویر ۱ و ۲- رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی مثبت برای WT1 با بزرگ نمایی ۴۰ (با رنگ آمیزی قوی هسته‌ای)،
رنگ آمیزی ایمونوهیستوشیمی مثبت برای ER با درشت نمایی ۱۰۰

ناشایع می‌باشد. جهت تشخیص قطعی تومور اولیه سرویکس از نوع متاستاتیک، روش‌های ایمونوهیستوشیمیایی کمک کننده می‌باشد. اگرچه وقوع هم‌زمان دو سرطان مستقل دستگاه تناسلی نیز به طور کمیاب گزارش شده است. بروز هر دو تومور همزمان و مستقل از هم در دستگاه تناسلی زنان، همراهی سرطان آندومتر و تخدمان است که بیشترین آسیب‌شناسی هر دو تومور از نوع آندومتریوئید آدنوکارسینوم می‌باشد که در بیمار مورد بحث آسیب‌شناسی این نوع نبود (۹). مسئله دیگری که در تشخیص افتراقی همزمانی دو تومور اولیه سرطان تخدمان و سرویکس باید در نظر داشت این

بحث

متاستاز تومور تخدمان به سرویکس با تقلید نمای کارسینوم اولیه سرویکس یافته نادری است. تومورهای متاستاتیک سرویکس با منشأ سایر قسمت‌های دستگاه تناسلی نادر هستند. دلیل این پدیده، طبیعت فیبروتیک و واسکولاریته کم استرومای سرویکس است. از نظر آسیب‌شناسی، شاخصه‌های درگیری متاستاتیک سرطان سرویکس شامل: درگیری عمدۀ استرومای عمقی، عدم وجود درگیری سطحی به صورت *in situ* (کارسینوم) سرطان در محل و نفوذ به فضای لنغي عروقی می‌باشد. اساساً متاستاز به سرویکس از کارسینوم اولیه تخدمان

گزارش شد که در ابتدا با علائم بالینی سرطان اولیه سرویکس مراجعه کرد که به دلیل نمای غیر طبیعی سرویکس، کولپوسکوپی انجام شد. گزارش آسیبشناسی آدنوکارسینوم سرویکس بود. بیمار تحت مخروطبرداری قرار گرفت. پاسخ آسیبشناسی دوم، اجسام پسوموما و مواد موسینی داخل غدد آندوسرویکس با درجه بدخیمی دو بود که بیمار تحت پرتودرمانی به همراه شیمی درمانی سیسپلاتین قرار گرفت، ولی ۶ ماه بعد بیمار به دلیل توده لگنی در محل تخدمان تحت جراحی قرار گرفت که تومور تخدمان با درگیری امتنوم و حفره لگن بود. بعد از این جراحی، بررسی مجدد نمونه آسیبشناسی سرویکس انجام شد و در نهایت با استفاده از روش ایمونوهیستوشیمی، متاستاز تخدمان به سرویکس تأیید شد که دقیقاً شرح حال آن مشابه بیمار گزارش حاضر بود (۸). به نظر می‌رسد مسئله مهم، دقت متخصص آسیبشناسی برای در نظر گرفتن احتمال متاستاز به سرویکس با توجه به الگوی درگیری سرویکس و مشخصات میکروسکوپی ضایعه است تا به صورت نادرست به عنوان کارسینوم اولیه سرویکس گزارش نشود.

نتیجه‌گیری

متاستاز گردن رحم وقوع غیر معمول در تظاهر علائم سرطان تخدمان و در طول پیشرفت این بیماری است. در موارد تشخیص سرطان سرویکس احتمال متاستاز به سرویکس باید به دقت مورد توجه قرار گیرد. لذا پیشنهاد می‌شود متخصص آسیبشناسی با استفاده از روش‌های مختلف در مورد منشأ سرطان دقت بیشتری مبذول نماید.

است که در مواردی که منشأ اولیه آدنوکارسینوم سرویکس باشد، انتشار تومور به حفره رحم و لوله‌های فالوب در تمام مسیر از سرویکس به صورت صعودی مشهود است که در بیمار مورد بحث، درگیری بیشتر در داخل حفره شکم بود تا حفره رحم که این امر به تشخیص اولیه بودن سرطان تخدمان کمک کرد. ارزیابی ایمونوهیستولوژی تومور مارکر WT1 در افتراق منشأ اولیه کارسینوم سروز تخدمان تا حدی ارزشمند می‌باشد. برخلاف کارسینوم سروز رحمی WT1 در اکثر کارسینوم‌های سروز آندومتر حتی با منشأ لوله‌های فالوب و یا پریتوئن به صورت وسیع و منتشر مثبت می‌باشد (۱۰). در مطالعه گزارش شده مورد بحث، بروز این مارکر به صورت منتشر در تخدمان و سرویکس مثبت بود که نشانگر منشأ اولیه تخدمان و متاستاز به سرویکس است. همچنین مارکر ER به صورت منتشر مثبت بود که باز هم تأیید کننده کارسینوم سروز با درجه بدخیمی زیاد با منشأ اولیه تخدمان می‌باشد. باید مذکور شد که مارکر ER در آدنوکارسینوم اولیه سرویکس و جسم رحم منفی است و اگر مثبت باشد به صورت کانونی خواهد بود (۱۱). در نمونه فوق اساساً وجود نمای آزار نئوپلازیک غددی همراه اجسام پسوموما در زمینه بافت سنگفرشی اگزوسرویکس، نمای رشدی مولتی ندول و گیر افتادن غدد نرمال در بین سلول‌های سلطانی، همگی مؤید درگیری ثانویه سرویکس در نمونه این بیمار بودند. فقدان کامل پروتئین p53 هم با پیشرفت تومور در محل و هم با توسعه متاستاز دوردست تومور تخدمان مرتبط می‌باشند (۱۲، ۱۳) که در بیمار مورد نظر نیز هماهنگی داشت. متاستاز به سرویکس با منشأ خارج رحمی (تخمدان) به ندرت اتفاق می‌افتد. در گزارش مالپیکا و همکاران (۲۰۰۸) متاستاز سرطان سروزسیست آدنوکارسینوم تخدمان به سرویکس در خانم ۵۵ ساله

منابع

1. Lee JY, Noo SM, Cho NH, Choi YM, Yim GW, Lee M, et al. A rare case of primary adenosquamous carcinoma arising from ovary. *J Womens Med* 2010; 3(3):126-9.
2. Na S, Hwang J, Lee H, Lee J, Lee D. Rapidly growing ovarian endometrioid adenocarcinoma involving the vagina: a case report. *Taiwan J Obstet Gynecol* 2011; 50(4):522-7.
3. Chang MC, Nevadunsk NS, Viswanathan AN, Crum CP, Feltmate CM. Endocervical adenocarcinoma in situ with ovarian metastases: a unique variant with potential for long-term survival. *Int J Gynecol Pathol* 2009; 29(1):88-92.
4. Ronnett BM, Yemelyanova AV, Vang R, Gilks CB, Miller D, Gravitt PE, et al. Endocervical adenocarcinomas with ovarian metastases: analysis of 29 cases with emphasis on minimally invasive cervical tumors and the ability of the metastases to simulate primary ovarian neoplasms. *Am J Surg Pathol* 2008; 32(12):1835-53.
5. Pradeep S, Kim SW, Wu SY, Nishimura M, Chaluvally-Raghavan P, Miyake T, et al. Hematogenous metastasis of ovarian cancer: rethinking mode of spread. *Cancer Cell* 2014; 26(1):77-91.
6. Shoji T, Takatori E, Murakami K, Kaido Y, Takeuchi S, Kikuchi A, et al. A case of ovarian adenosquamous carcinoma arising from endometrioid adenocarcinoma: a case report and systematic review. *J Ovarian Res* 2016; 9(1):48.
7. Lengyel E. Ovarian cancer development and metastasis. *Am J Pathol* 2010; 177(3):1053-64.
8. Malpica A, Deavers MT. Ovarian low-grade serous carcinoma involving the cervix mimicking a cervical primary. *Int J Gynecol Pathol* 2011; 30(6):613-9.
9. McCluggage WG, Shah R, Connolly LE, McBride HA. Intestinal-type cervical adenocarcinoma in situ and adenocarcinoma exhibit a partial enteric immunophenotype with consistent expression of CDX2. *Int J Gynecol Pathol* 2008; 27(1):92-100.
10. Phillips V, Kelly P, McCluggage WG. Increased p16 expression in 8- high-grade serous and undifferentiated carcinoma compared with other morphologic types of ovarian carcinoma. *Int J Gynecol Pathol* 2009; 28(2):179-86.
11. Suarez-Penaranda JM, Abdulkader I, Baron-Duarte FJ, González Patiño E, Novo-Domínguez A, Varela-Durán J. Signet-ring cell carcinoma presenting in the uterine cervix: report of a primary and 2 metastatic cases. *Int J Gynecol Pathol* 2007; 26(3):254-8.
12. Al-Hussaini M, Stockman A, Foster H, McCluggage WG. WT-1 assists in distinguishing ovarian from uterine serous carcinoma and in distinguishing between serous and endometrioid ovarian carcinoma. *Histopathology* 2004; 44(2):109-15.
13. Mousavi AS, Behnamfar F, Mehrdad N. Recurrent metastasis of epithelial ovarian cancer in cervical, submandibular and suboccipital lymph nodes. *J Med* 2009; 10(2):128-31.